Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
ΑΜΕΣΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ 100

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Δευτέρα 27 Σεπτεμβρίου 1965

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ Τουριστ. Περίπτερον 45—46
Α' Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Δ. Πουρνάρας

ΜΑ καταθλιπτικό, δυ-
το, ἀναχρονιστικὸ καὶ ἐν
περιπτώσει ὄχι πρέπον,
ζουν κάθε μέρα, σχεδόν,
ερίδες μας — οἱ ντά-
νοῶ — μ' ἐκεῖνες τὶς
ς ἐξάστηλες καὶ ὀκτά-
ἀκόμη, ἀναγγελίες θα-
καὶ μνημοσύνων — κυ-
νάτων.
ήγεις πρωΐ — πρωΐ τὰ
σου καὶ μαζὶ μὲ τὶς ἄλ-
ήσεις θὰ διαβάσης θέ-
καὶ μή, μὲ γράμματα
ά, μαῦρα, ἔντονα καί...
α περὶ τῶν ἐπισυμβάν
νάτων. Ἀπεβίωσεν χθὲς
εύεται σήμερον περὶ ὥ-
, ὁ τάδε. Αἰφνιδίως ἐ-
σε τὴ ζωή του κάποιος
Κάποια «λατρευτή» ἀ-
μήτηρ, θεία, μάμμη κλπ,
σεν εἰς Κύριον.
λληρη σελίδα ἐφημερί-
λύπτουν πολλὲς φορὲς
τοῦ εἴδους τὰ δημοσιεύ-
τὰ ὁποῖα σοῦ χαλᾶνε τὸ
ου κόβουν τὴν ὄρεξη.
διαθέτουν κακὰ γιὰ ὁ-
τὴν ἡμέρα. Σὲ σοκά-
σὲ κακοκαρδίζουν.
τῆς:
ἔχει φίλτατε ἡ ζωή.
ὁ θάνατος μέσα στὸ
μά της εἶναι. Πρέπει
τὴν ἰδέα νὰ συνηθίσου
Ἄλλωστε, ὅλοι, θὰ
με κάποτε.
φιβόλως ναί.
ς τὸ ἴδιο ἐπιτυχάνε-
ἡ ἀναγγελία θανάτου
μὲ μικρὸ σχῆμα. Γίνε-
στός. Μονέρτηλη, ὅ-
νεται στὴ τυπογραφικὴ
Γιὰ ὅλους. Χωρὶς ἐ-
καμμιά. "Ετσι οὔτε
αγώστη χαλάει ἡ ὄρε-
ξεκίνημα τῆς ἡμέρας
ορεῖ νὰ τοῦ φταῖνε χί-
ἀκόμη καὶ ἕνα ἄσχη-
ρο. Οὔτε καὶ σὲ ἔξοδα
ὑποβάλλεται ὁ τεθλιμ-
συγγενῆς τοῦ θανόντος.
δὲν γίνεται ἡ ἀναγ-
ὁ τρόπος της ἀντι-
κοινωνικῶν διακρίσε-
μετρίεται μὲ στῆλες
νόντους στὶς ἐφημερί-
ἀφίσουμε ὅτι εἶναι
μία ἀκόμη ἐκδήλωσις
τοκαλύπτει ἐπαρχιότικο
καὶ νοοτροπία ξεπερα-
Στὶς ἀθηναϊκὲς ἐφημερί
θνατος καὶ σπουδαίων
προσώπων ἀναγγέλλεται
ιστηλο σχῆμα, πρᾶγμα
κπει γιὰ τοὺς λόγους
ιπτύχθησαν, νὰ καθιε-
αὶ ἐδῶ.
θὰ πρέπει νὰ ποῦμε
τοῦ πλακώνη τὴ καρδιὰ
τοῦ θανάτου ἑνὸς
ἑνὸς ἄρρωστου ποὺ
λεται ἔτσι χτυπητά,
θὰ ποῦμε πληροφορού-
τὸ ξαφνικὸ θάνατο τοῦ
ου ποὺ εἴδαμε χθές;
νούμεθα νὰ τὸ πιστέψου-
ιγκλονιζόμαστε. Διαβά-
καὶ ξαναδιαβάζουμε τὴν
:
: δὲν μπορεῖ, ἔγινε λά-
Ἀρχίζουν ὕστερα τὰ ἐρω
ὰ ποὺ ἐκείνη τὴ στιγμὴ
χωρὶς ἀπάντηση.
εἴμαστε μαζί:
μπορεῖ ?Ἦταν καλά.

Τίποτα δὲν ἔδειχνε ὅτι ὕστερα ἀπὸ λίγες ὧρες δὲν θὰ εἶχε καμμιὰ σχέση μὲ τούτη τὴ ζωή.

Ὡς «θανόντα αἰφνιδίως» τὸν ἀναφέρει ἡ γνωστοποίηση τοῦ θανάτου του. Τί δράματα ὅμως κρύβονται μέσα σ' αὐτὴ τὴ λιγόλεξη φράση;

Στὴ κηδεία ποὺ πᾶς ἀπὸ ὑποχρέωση δὲν σοῦ μένει καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὴν ταυτότητα.

Ναί. Εἶναι ὁ ἴδιος ποὺ κουβέντιαζες μαζί του χθές. Δούλεψε στὸ γραφεῖο του μέχρι τὸ μεσημέρι. Πῆγε ὕστερα στὸ ἐξοχικὸ σπίτι ποὺ παραθέριζε πῆρε τὸ ἄδειο δίκανο. Ἔβαλε μέσα ἕνα φουσέκι μὲ σκάγια χοντρὰ ποὺ ἔφτιαξε φαίνεται εἰδικά, καὶ τίναξε τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα.

Τί παράξενο καὶ μυστήριο ἂν εἶναι ὁ ἄνθρωπος!!

Παρουσίαζε ἕνα φρικιαστικὰ οἰκτρὸ θέαμα ποὺ δύσκολα θὰ ξεχάσω.

Δὲν τὸν σκέπαζαν τουλάχιστον;

Τί σοῦ νοοτροπία εἶναι αὐτὴ πάλι;

Ἐὰν ἐπιδιώκεται ἔτσι ἡ δημιουργία τρόμου καὶ φρίκης ἀσφαλῶς ἐπιτυγχάνεται...

Ἂς εἶναι βέβαιοι.

Κάθισα γιὰ λίγα λεπτὰ καὶ κύτταξα καλά — καλὰ τὸ νεκρό, ἐκεῖ μέσα στὴν ἐκκλησία τοῦ πρώτου νεκροταφείου ποὺ τὸν μετέφεραν.

Ἡ μυρωδιὰ τῶν κεριῶν, ἀνακατεμμένη μὲ ἐκείνη τῶν λουλουδιῶν καὶ τῆς κολώνιας ποὺ ἔρραιναν γιὰ λόγους εὐνοήτους κάθε τόσο τὸν νεκρὸ δημιουργοῦσε μιὰ ἀτμόσφαιρα βαρειὰ καὶ καταθλιπτική. Δυσκόλευε τὴν ἀνάσα.

Καὶ ἐνῷ τὴν εἰκόνα συμπληρώνει μὲ ἔντονη τραγικήτητα ἕνας κύκλος μαυροφορεμένων γυναικῶν ποὺ κλαῖνε γοερά, φωνάζουν καὶ χτυπιῶνται, ἐρωτήματα σὰν κι' αὐτὰ μοῦ ἔρχονται στὴ σκέφη.

Τί σοῦ φταίει ἡ γυναῖκ' σου ποὺ ἔχει γίνει ἀνθρώπινο κουρέλι μ' αὐτὸ τὸ ἀναπάντεχο συγκλονιστικό γεγονός;

Γιατὶ ἐστέρησες τοῦ μονάκριβου παιδιοῦ σου τὸ πατέρα;

Γιατὶ συνεκλόνισες καὶ κατέθλιψες τοὺς συγγενεῖς σου;

Μὲ ποιὸ δικαίωμα ἔκανες ὅλους ἐμᾶς, γνωστοὺς φίλους, συναδέλφους, μάρτυρες ἑνὸς τόσο τραγικοῦ γεγονότος;

Γιατί; ... Γιατί;....

Ἄπειρα ἐρωτήματα στὰ ὁποῖα δὲ θὰ δώση ποτὲ ἀπάντηση αὐτὸ τὸ ἄψυχο, κακόμορφο, κουφάρι ποὺ σὲ λίγο ἄλλωστε θὰ ταφῆ στὸ χῶμα.

Δὲν θὰ τὴν ἀποφύγη ὅμως ἡ ἀθάνατη ψυχή. Ἐκεῖ ψηλά. Στὴν ἄλλη —τὴν αἰώνια ζωή, ποὺ πάει τώρα νὰ κριθῆ.

Καὶ τὶ θὰ ἀπαντήση;

Τί θὰ πῆ;

Συγχωρεῖται ἐκεῖνος ποὺ μὲ τὸ ἔτσι θέλω θέτει τέρμα ἔστω καὶ στὴ δική του ζωὴ ποὺ ὅμως δὲν ὁρίζει;

Ὄχι. Ποτέ.

Εἴπανε πῶς ἀπὸ κάτι ἔπασχε. Εἶχε, ἔντονη, μιὰ μελαγχολία. Κάποιες ζαλάδες τὸν πείραζαν.

Ποιὸς ξαίρει;

Ἂν ἔτσι εὔκολα χωρὶς περίσκεψη. Στὴ πρώτη ἀντιξοότητα δίνουμε τὴ λύση μὲ μιὰ σφαῖρα ἢ κάποιο δραστικὸ φαρμάκι, τότε τί νὰ κάνη ὁ ἀνίσχυτος. Ἐκεῖνος ποὺ εἶδα πρόσφατα καὶ εἶχε — ἔτσι μοῦ εἶπε — καρκῖνο στὸ κεφάλι;

Τοῦ τὸ εἶπαν ξεκάθαρα οἱ γιατροὶ στὸ ἐξωτερικό. Ἦταν ναυτικός. Ἐκεῖ δὲν τηροῦν ὅπως ἐδῶ τὰ προσχήματα.

Κατὰ τὴν ἴδια ἀναλογία ἐκεῖνος ἔπρεπε νὰ εἶχε αὐτοκτονήσει... ὀχτὼ φορές. Ὄχι μία.

Ὅμως ὑπέμενε μὲ καρτερία.

Ὁ Θεός — εἶπε — εἶναι μεγάλος.

Ποιὸς ξαίρει; Μπορεῖ νὰ ἔκαναν καὶ λάθος.

Ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ πίστη δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐγκαταλείπη τὸν ἄνθρωπο. Γιατὶ τότε, γιὰ ὅλα εἶναι ἱκανός. Ἀκόμη καὶ γιὰ τὰ πιὸ παράξενα, ἀπίθανα καὶ συγκλονιστικά.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ:

ΕΙΝΑΙ ΓΕΙΩΜΕΝΑΙ

Ἐντυπώσεις, κρίσεις καὶ συμπεράσματα

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Θλιβερὰν εἰκόνα παρουσίασε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Δευτέρας. Διότι, ὄχι μόνον ἐπετράπει νὰ ὁμιλοῦν κατὰ προτίμησιν αὐθαιρέτως, ὑβριστικῶς καὶ ἀπειλητικῶς διάφοροι «ἐπιτροπαὶ» ἀλλὰ παραλλήλως ἠμποδίζοντο νὰ ὁμιλοῦν οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι.

Ἡ πρωτοφανὴς αὐτὴ κατάστασις ἤρχισεν, ὅταν ὁ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ εἰσηγήθη εἰς τὸ Σῶμα πρότασιν περὶ ἀνεγέρσεως σχολείου ἐπὶ τῆς πλατείας Βλατεροῦ ἡ ὁποία, εἶπεν εἶναι συμβιβαστικὴ καὶ ἱκανοποιεῖ ὅλας τὰς παρατάξεις ἀφ' ἑνός μέν, διότι θὰ ἀφεθῆ ὁδὸς μετὰ ξὺ Σχολείου καὶ Παιδικοῦ Σταθμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου ὡς ἀνοικτὸς χῶρος δὲν θὰ δημιουργῆ ἀποπνικτικὴν ἀτμοσφαίραν. Εὐθὺς ἅμα τῇ εἰσηγήσει ὁ κ. ΚΑΤΣΕΝΟΣ ἔσπευσε νὰ εἴπη: «Τὸ θέμα δὲν χρειάζεται κὰν συζήτησιν. Ἐγκρίνεται ἡ εἰσήγησις ὁμοφώνως».

Ἀλλὰ ἀκριβῶς τότε ἀπεκαλύφθη τὸ μέγεθος τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. ΒΡΗΣ, ἀδιαφορῶν διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι παρίστατο ἐπιτροπὴ περιοίκων ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ σχολείου ἐπὶ τῆς πλατείας, ἐζήτησε τὸν λόγον καὶ εἶπεν:

«Κύριε Πρόεδρε ἐδῶ πρόκειται περὶ τῆς καταργήσεως μιᾶς πλατείας καὶ ἀκούονται φράσεις ὅτι δῆθεν δὲν χρειάζεται συζήτησις; Ἀλλοίμονον». Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν παρισταμένον διευθυντὴν τοῦ 7ου Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Ἠλιόπουλον, ὁ ὁποῖος εἶπεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ ἑξῆς: "Οτι εἶναι ἀναγκαία ἡ ἵδρυσις σχολείου. "Οτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος χῶρος κατάλληλος. "Οτι ἡ ἐκκρεμότης συνεχίζεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ρούφου, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ τελευταῖος πραγματικὸς ἄρχοντας(!)"Οτι εἰς τὴν πλατεῖαν αὐτὴν συγκεντροῦνται μόνον ἀλῆτες (προφανῶς τῆς συνοικίας Βλατεροῦ) καὶ ὅτι τὸ σημερινὸν Σαρατσοπούλειον κτίριον οὔτε ἐπαρκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον εἶναι διότι εἶναι ἑτοιμόρροπον.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. ΒΡΗΣ. «Κύριε Πρόεδρε, εἶπεν ἡ ἀποδοχὴ τῆς εἰσηγήσεως ἰσοδυναμεῖ μὲ καταστροφὴν μιᾶς μεγάλης καὶ ὡραίας πλατείας. Δὲν θέλω νὰ προβῶ εἰς χαρακτηρισμούς, ἀλλὰ δύνασθε νὰ ἀντιληφθῆτε ποίας λέξεις πρέπει νὰ χρησιμοποιήθοῦν, ὅταν διὰ νὰ γίνη ἡ ἀνέγερσις τοῦ σχολείου ἐπὶ τῆς πλατείας θὰ πρέπει νὰ καταστραφοῦν, νὰ κοποῦν τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα 30 καὶ πλέον αἰωνόβια πανύψηλα δένδρα, αὐτὰ ποὺ δὲν ὑπάρχουν ἀλλοῦ καὶ στερεῖται ἡ πόλις. Ἀπευθύνω ἔκκλησιν νὰ μὴ καταλήξετε εἰς ἀποφάσεις πρὶν τουλάχιστον οἱ κύριοι συνάδελφοι ἐπισκεφθοῦν αὐτὴν τὴν πλατεῖαν διότι εἶμαι βέβαιος, ὅτι οἱ περισσότεροι οὐδὲ κὰν τὴν γνωρίζουν. Βεβαίως ὑπάρχει καὶ τὸ θέμα τῆς ἀνεγέρσεως σχολείου. Τὸ δέχομαι. Ἀλλὰ εἶναι ἕνα διαφορετικὸν πρόβλημα. Τὸ θέμα λοιπὸν ἂς παραπεμφθῆ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Σχεδίου Πόλεως».

Αἱ ἀπόψεις ὅμως αὐταὶ δὲν ἤρεσαν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀδιαφόρως τοῦ ἂν καταστρέφεται ἡ πλατεῖα εἴς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Βρῆν κατὰ τρόπον λίαν ὑποτιμητικὸν διὰ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ἀχλοκρατούμενον, ἠκούσθη λέγων. «Ἂν ἀρνηθῆτε δὲν θὰ σᾶς ψηφίσωμεν ποτέ. Θὰ σᾶς δείξωμεν ἐμεῖς».

ΒΡΗΣ: Τὴν ἰδικήν μου ὑπογραφὴν διὰ νὰ καταστρέψετε μίαν πλατεῖαν δὲν θὰ τὴν ἔχετε. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπειλάς σας δὲν ἔχω ἀνάγκην τῶν ψήφων σας. Ἐξ ἄλλου ὁ τρόπος ποὺ φέρεσθε, μὲ τὴν συγκατάβασιν τοῦ κ. Προέδρου, ἀποδεικνύει σαφῶς τί καὶ ποίους ψηφίζετε.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ὑπὸ τὰς ἀθλίας αὐτὰς συνθήκας ἠλεκτρίσθη, ὁ κ. Δήμαρχος δὲ εὗρε σκόπιμον νὰ προσθέση ὅτι «τὸ κτίριον δὲν θὰ κόψη τὸ φῶς ἀλλὰ ἀντιθέτως, κατ' ἐπέκτασιν θὰ δώση περισσότερον φῶς».

ΒΡΗΣ: Αἱ ἐσκεμμέναι προεκτάσεις δὲν μὲ ἐνδιαφέρουν ἂν καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι γίνονται διὰ τὴν ἀπόσπασιν χειροκροτημάτων ἀπὸ τοὺς ἀφελεῖς. Ἄλλων εἶναι ἡ συνήθεια νὰ βλέπουν... φαντάσματα.

ΤΣΙΛΛΥΡΑΣ: Κύριοι τὸ θέμα εἶναι σοβαρὸν. Ἡ ἀνέγερσις σχολείου εἶναι ἀναγκαία. Ἀλλὰ καὶ ἡ πλατεῖα χρήσιμος. Προτείνω νὰ συναντηθῆ μία ἐπιτροπή, ἡ ὁποία νὰ ἐξετάση τὸ ζήτημα.

ΒΡΗΣ: Μπράβο κ. Τσιλλύρα. Συγχαρητήρια. Αὐτὸ εἶναι ὀρθόν. Καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ 7ου σχολείου κ. Ἠλιόπουλος ὁ ὁποῖος ἰσχυρίσθη ὅτι εἰς τὴν πλατεῖαν Βλατεροῦ συχνάζουν μόνον ἀλῆται, νὰ μας εἴπη ἂν εἶναι ἀληθὲς ἢ ὄχι, ὅτι ὅλοι οἱ μαθηταί, ὅλων τῶν δημοτικῶν σχολειων καὶ ὄχι μόνον τοῦ 7ου μεταβαίνουν εἰς τὴν πλατεῖαν Βλατεροῦ δι' ἐκδρομήν.

ΓΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Καὶ ἐγὼ ἀρνοῦμαι ψῆφον. Καὶ ὑπενθυμίζω εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ὅτι ἔπραξε κακῶς νὰ ἐπιτρέψη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ παρίσταται κατὰ τὴν συζήτησιν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι, ὡς ὁ κ. Βρῆς εὑρέθησαν πρὸ ἀπειλῶν ἀπαραδέκτων.

ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ: Ἐπὶ τῆς οὐσίας διαφωνῶ μὲ τὸν κ.Βρῆν, ἀλλὰ ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου διὰ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ κ. πρόεδρος ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ προπηλακίζωνται δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐκφράσουν τὰς οἱαδήποτε ἀπόψεις των ἐλευθέρως.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ: Δὲν εἶναι φαινόμενον Δημοτικοῦ Συμβουλίου αὐτό. Αἱ ἐπιτροπαὶ πρέπει νὰ ἀποχωροῦν καὶ μετὰ νὰ γίνεται συζήτησις.

ΚΟΜΜΑΤΑΣ: Δὲν ἔχει κανένας δικαίωμα νὰ διώξη τοὺς παρισταμένους.

ΒΡΗΣ: Συμφωνῶ ἀπολύτως ὅτι οἱ δημόται ἔχουν δικαίωμα νὰ παραμείνουν εἰς τὴν αἴθουσαν. Αἱ ἀπειλαὶ περὶ μὴ ψηφίσεως δὲν ἔχουν ἐνδιαφέρον. Σημασίαν ἔχουν μόνον διότι καταβιβάζουν τὴν σοβαρότητα τοῦ Σώματος.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἷς, δημότης ζητεῖ τὸν λόγον, ἀλλὰ λόγῳ τῆς συγχύσεως ὁ κ. Φαρμακίδης παρουσιάζεται ἐν ἀμηχανίᾳ.

ΒΡΗΣ: Κύριε συμπολίτα (λέγει ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ζητήσαντα τὸν λόγον). Μὴν ἀνησυχῆς. Ὁ κ. πρόεδρος θὰ σᾶς δώση τὸν λόγον. Ὅπως βλέπετε μόνον οἱ σύμβουλοι δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ὁμιλοῦν ἢ νὰ δευτερολογοῦν.

Σημειωθήτω, ὅτι προηγουμένως εἶχε δημιουργηθῆ σοβαρὸν ἐπεισόδιον μὲ τὸν κ. Μεθενίτην, ὁ ὁποῖος διεμαρτυρήθη πλειστάκις ἐντόνως, διότι ὁ κ. Πρόεδρος «σκοπίμως τὸν διέκοπτε» ἢ διότι δὲν τοῦ ἔδιδε κὰν τὸν λόγον.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Εὐαγγ. Ἀθανασίου, ὁ ὁποῖος εἶπεν, «ὅτι δὲν ὑπάρχουν δένδρα (!!) εἰς τὴν πλατεῖαν Βλατεροῦ, ὅτι εἶναι μόνον μία γοῦβα μὲ λάσπες καὶ ὑπάρχουν ἐκεῖ μόνον τὰ καμίνια τοῦ Δημήτρακα. Αὐτὰ τὰ ξέρουμε. Νὰ γίνη τὸ σχολεῖον.

ΒΡΗΣ: Οἱ ἔχοντες ὀφθαλμοὺς δύνανται νὰ διαπιστώσουν ἂν ὑπάρχουν δένδρα. Καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅσοι ἐκ τῶν κυρίων συμβούλων θέλουν νὰ ἔχουν ὑπεύθυνον γνώμην, ἂς κάμουν τὸν κόπον νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν πλατεῖαν. (Σημειωθήτω, ὅτι ἄνω τῶν 12 συμβούλων ἐψήφισαν χωρὶς νὰ γνωρίζουν οὐδὲ κὰν ποῦ εὑρίσκεται ἡ πλατεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη. Ἐμειοψήφισαν οἱ κ.κ. Βρῆς καὶ Τριανταφύλλου.

ΒΡΗΣ: Προσθέσατε παρακαλῶ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων καὶ τὴν Νομαρχίαν Ἀχαΐας οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς θὰ ἀκυρώσουν τὴν ἀπόφασίν σας αὐτὴν ὡς ἀπαράδεκτον.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΛΑΥΚΟΝ

Ὅλως παρεπιπτόντως συζήτησις διεξήχθη καὶ διὰ τὸν «Γλαῦκον» μὲ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν κ.κ. Δημάρχου καὶ Μεθενίτη.

Εἶχε λεχθῆ εἰς μίαν στιγμὴν ὅτι τὸ θέμα τῆς παραχωρήσεως οἰκίας εἰς τὸ στενὸν Ραδινοῦ πρὸς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου Ἐργατικοῦ Κέντρου (θέμα τὸ ὁποῖον ὁ κ. Δήμαρχος ὅταν τὸ εἰσήγαγε πέρυσι, τὸ πρῶτον, εἶχε χαρακτηρίσει τοῦτο ὡς ἐπεῖγον) παραμένει στάσιμον καὶ ὅτι διὰ τὴν ἀνέγερσιν ραδιοθαλάμων εἰς Μποζαΐτικα, εἷς μηχανικός, ὁ κ. Γεροντάκης συντάσσει τὰ σχέδια, ὅταν οἱ κ.κ. Φίλιας καὶ Τσιτσάρας ἠρώτησαν «Τί γίνεται καὶ μὲ τὸν Γλαῦκον».

Ὁ κ. Δήμαρχος ἀπήντησεν, ὅτι τὸ θέμα ἐκκρεμεῖ μαζὺ μὲ πολλὰ ἄλλα ἀπὸ 15ετίας, ὅτι γίνεται κάθε προσπάθεια ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ λογοδοτήση καὶ ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του δὲν εἶναι τώρα καιρὸς πρὸς διεξαγωγὴν συζητήσεως.

ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ: Καὶ ὁ ἄλλος (ἐννοῶν τὸν κ. Βέτσον) τὰ ἴδια μᾶς ἔλεγε. Φαίνεται ὅτι τὸ θέμα τοῦ Γλαύκου ἔχει πολὺ καρκινώσει.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ἂν θέλετε δύναμαι νὰ σᾶς ἐνημερώσω. Ἐλᾶτε εἰς τὸ γραφεῖον μου. Ὄχι ἐδῶ. Πάντως βεβαιῶ ὅτι τὸ θέμα δὲν εἶναι ἐπεῖγον, οὔτε προθεσμίαι μᾶς πιέζουν, οὔτε καὶ ἕνας ἀριθμὸς «112» ὑπάρχει. (Εἶναι τὸ ποσὸν τῶν ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα, ἐλέγετο ἐπὶ Δημαρχίας κ. Βέτσου, ὅτι ἐδέχετο νὰ δώση ἡ ΔΕΗ, εἰς τὸν Γλαῦκον διὰ τὴν ἐξαγοράν του).

ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ: Ἔθεσα τὸ θέμα πρὸ ὀκταμήνου. Τότε ἐδηλώσατε εἰς ἀπάντησιν, ὅτι τὸ χειρίζεσθε σεῖς. Ἀναμένω λοιπὸν τὴν ἔκβασιν τῶν ἐνεργειῶν σας. Ἂν δὲν τὸ πράξετε θὰ ἐρωτήσω καὶ πάλιν εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον τί ἐκάματε καὶ τί ἐπιτύχατε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Πέστε μου τί σᾶς ἀπασχολεῖ διὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω τώρα, ὅπου πρέπει.

ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ: Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιφυλάσσομαι νὰ καταθέσω σχετικὴν ἐρώτησιν

ΚΑΙ ΤΑ ΥΔΡΟΜΕΤΡΑ

Ἐπὶ εἰσηγήσεως τοῦ κ. Δημάρχου διὰ τὴν ἀγορὰν 3000 ὑδρομέτρων ὁ κ. Σκαμνάκης, ἐρωτᾷ κατὰ πόσον ἰσχύει παλαιοτέρα ἄποψις, ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ προμηθεύεται ὁ Δῆμος ὑδρόμετρα.

—Δὲν εἴχαμε πῆ, ἐτόνισεν ὅτι δὲν θὰ ἀγοράζωμε τοῦ λοιποῦ ὑδρόμετρα.

ΕΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Καὶ εἶχε μάλιστα ἐπικριθῆ καὶ ἡ προηγουμένη Δημοτικὴ ἀρχή;

Ὁ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ἀπήντησεν, ὅτι αἱ Πάτραι θὰ ἦτο δυνατόν, ἀπὸ ἀπόψεως ὑδρεύσεως, νὰ εἶναι ἡ πλέον εὐνοουμένη πόλις τοῦ κόσμου, ὅμως πολλοὶ κάτοικοι αὐτῆς στεροῦνται αἰσθητῶς ποσίμου ὕδατος.

Καὶ πρὸς περιστολὴν τῆς ἀσκόπου σπατάλης τοῦ ὕδατος κατηργήσαμεν τὰς ἐλευθέρας κρήνας, ἐπεβάλαμεν διὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τὴν γνωστὴν αὔξησιν τοῦ τέλους τῆς ὑδρεύσεως εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σπαταλοῦν ἀφθόνως τὸ ὕδωρ, μελετῶμεν τὴν ἵδρυσιν ἀντλιοστασίου εἰς τὴν βορεινὴν πλευρὰν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐφθαρμένων ὑδρομέτρων. Οὕτω ἐλπίζομεν ὅτι θὰ λυθῆ τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως. Ἀπομένει ὅμως ἡ ἀντικατάστασις τοῦ δικτύου ποὺ εἶναι πεπαλαιωμένον.

ΦΙΛΙΑΣ: Καὶ τότε θὰ συζητήσωμεν καὶ περὶ τῆς φθορίωσεως τοῦ ὕδατος.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. ΣΚΑΜΝΑΚΗ, ἂν τὰ ὑδρόμετρα θὰ εἶναι ἑλληνικῆς κατασκευῆς, ὁ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ἀπήντησε καταφατικῶς, ἀλλὰ ἐν συνεχείᾳ ἠκούσθη, ὅτι ὁ διαγωνισμὸς θὰ εἶναι διεθνής.

ΤΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΕΙΣ ΑΓΥΙΑΝ

Ἀκολούθως ἐπανεφέρθη πρὸς συζήτησιν τὸ θέμα τῆς ἐκτελέσεως τουριστικῶν ἔργων εἰς Ἀγυιάν. Διεξάγεται διαλογικὴ συζήτησις τῇ συμμετοχῇ τῶν κ.κ. Μεθενίτη, Τσιτσάρα, Κατσένου, Γκολφινοπούλου, Ἀντύπα, Βρῆ κλπ., ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψεν ὅτι οἱ οἰκοπεδοῦχοι τῆς περιοχῆς Ἀγυιᾶς δὲν ζητοῦν ταχεῖαν ἀπαλλοτρίωσιν ἢ ὑψηλὴν ἀμοιβὴν ἀλλὰ ματαίωσιν οἱασδήποτε ἀπαλλοτριώσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ συζήτησις διεκόπη προκειμένου νὰ ἐξετασθῆ τὸ ὅλον θέμα ὑπὸ τὴν νέαν του μορφὴν εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Προηγουμένως ὁ κ. Δήμαρχος εἶχεν εἴπη ὅτι, κατόπιν συμφωνίας μὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐνδιαφερομένων δίδει τὴν ρητὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ ἀναληφθῆ μεγάλη προσπάθεια διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ πλήρη ἀποζημίωσιν τῶν οἰκοπέδων, ἅτινα θὰ ἀπαλλοτριωθοῦν.

ΒΡΗΣ: Αὐτὸ θὰ γίνη εἰς δευτέραν φάσιν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως τὸ θέμα εἶναι ἀν ἐπιβάλλεται ἢ ὄχι ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ ἐκ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων κ. Σπυρόπουλος, ἀνέφερεν, ὅτι οἱ οἰκοπεδοῦχοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέχονται ἀπαλλοτρίωσιν. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συλλόγου πλησσομένων, κατέληξεν, ἀπεφάσισε ὅπως μὴ δώσωμεν τὰ οἰκόπεδά μας».

Η «ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ»

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν ἐπανεξητάσθη καὶ ἐληξεν (ἐπὶ τέλους) καὶ τὸ θέμα τῆς διεν